

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 299

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 4 Νοεμβρίου 1884.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

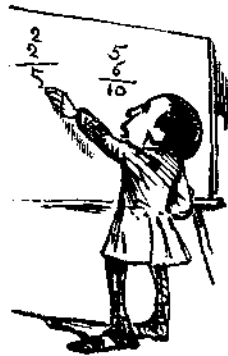
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Ὁ θέλων νὰ ἐννοήσῃ τὸν πολιτικὸν τοῦ Χαριλάου Τρικούπη βίον πρέπει νὰ ἐξετάσῃ καὶ παρακολουθήσῃ τὸν ἀνδρα ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐξήρχετο ἐκ τοῦ φωῦ. Τοῦτο δὲ θὰ κρᾶξωμεν καὶ ἡμεῖς ἐγκαινίζοντες δι' αὐτοῦ τὴν σειρὰν τῶν προσωπογραφιῶν ἐπιφανῶν συγχρόνων ἑλλήνων, ἧς ἀρχόμεθα σήμερον. Διότι παρὰ τῷ Τρικούπῃ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ πολιτικὴ ζωὴ ἤρχισε μετὰ τῆς σωματικῆς καὶ ἡ ἀνάμιξις εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν δράσιν προέλαβε παρ' αὐτῶν τὴν ὁδοποσίαν. Τοῦτο δὲ δὲν πρέπει νὰ παρίσταται παράδοξον εἰς οὐδένα· διότι ὁ τυχὼν εἰς ἑλληνικὰς ἐκλογὰς εἶνε εἰς θέσιν νὰ μαρτυρήσῃ ὅτι συνήθως δυνάμει τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων πλείοτερα νῆπια ἢ ἐνήλικες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰς κάλπας. Ὁ Τρικούπης δὲν μεταχειρίσθη τὸ μέσον τοῦτο διότι ἀνέκαθεν ἦτο ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐκλογῶν καὶ κατὰ τῶν καλπονοθεύσεων. Ἄλλὰ «φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ράδιον», ὡς λέγει ὁ ἀρχαῖος κωμικὸς Στεφανίδης· ἡ δὲ φύσις τοῦ παιδὸς ἀρχῆθεν προώριζεν αὐτὸν διὰ τὸν δημόσιον βίον.

Ὡς δύναται τις νὰ μάθῃ ἐκ τοῦ Ὁρατίου καὶ τοῦ Ἴζάνε «poeta nascitur» κατ' ἀναλογίαν ἐπομένως δυνάμεθα νὰ εἴπω-

μεν ὅτι καὶ ὁ Τρικούπης ἐγεννήθη πρωθυπουργός. Τοῦτο δὲ κατεδείκνυσεν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ εἰσπᾶσαν περιστάσιν παντοιοτρόπως. Οὕτω παρὰ τὰς ἐπιπλήξεις τῶν οἰκείων του ἡγάπα συχνάκις ν' ἀνέρχεται καὶ νὰ ἱσταται ἐπὶ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τραπέζων χωρὶς νὰ φοβῆται μὴ κατακρημνισθεὶς ἐκ τοῦ ὀλισθηροῦ τούτου στηρίγματος θραύσῃ τὴν κεφαλὴν του· μόνος πολλάκις προσεκάλει τὴν τροφὸν αὐτοῦ ὅπως ἀποξηράνῃ εἰς τὸν ἥλιον τὰς ἐντὸς τοῦ λίχνου του σχηματιζομένης λίμνας· τὸ μόνον δὲ παιγνίδιον μετὰ τῶν ὀμηλικῶν του ἦτο ἡ μίμησις τῶν βαδίζόντων στρατιωτῶν, ἀσπλῆς τεκμήριον τῆς σωτηρίας ἐπιρροῆς, ἣν ἐμελλε νὰσκήσῃ ἐπὶ τῆς ἀναμορφώσεως τῶν στρατιωτικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

Καὶ ἐφ' ὅσον δὲ προέβαιεν εἰς ἡλικίαν οὐδῶλος ἐγκατέλειπεν αὐτὸν ὁ διακαὴς πόθος καὶ ἡ ἔμφυτος ροπὴ πρὸς τὴν πολιτικὴν μετὰ ζήλου ἐπελάβετο τῆς σπουδῆς τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων νομικῶν ὅτι δι' αὐτῶν θὰ ἐδιδάσκετο πῶς νὰ γράφῃ ἐγκυκλίους· ἐπέδιδε δὲ ἰδίως εἰς τὰ μαθηματικὰ καὶ ἡσχολεῖτο ἀκαταπαύστως περὶ τὴν πρόθεσιν καὶ τὴν ἀρίθμησιν διότι ἐφιλοδόξει ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νὰ περιέλθωσιν εἰς χειρὰς του τὰ οικονομικὰ τοῦ κρατοῦς· πολλάκις δὲ ἐφωράθη κλαίων διότι δὲν ἠδύνατο νὰ λύσῃ πρόβλημά τι· ὁ ἀγαθὸς διδάσκαλος του ἐνόμιζεν ὅτι ἔκλαιεν ἐκ φιλοτιμίας ἢ φοβούμενος μὴ δαρῆ· ἀλλ' ἡπατᾶτο· ὁ μέλλων ἀναμορφωτὴς ἔκλαιεν ἀναλογιζόμενος ὅτι οὕτως ἠδύνατο νὰ ἐπιβραδυθῇ, ἐπίτευξις τοῦ ἰσοζυγίου. Τέλος δ' ἐκ τῶν καλῶν τεχνῶν ἀπέκλινε μόνον πρὸς τὴν μουσικὴν κατανοῶν ὅτι διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ σχέδια, ἄτινα ἐνεκουμένει, θὰ τῷ ἐχρειάζοντο κατάλληλα ὄργανα.

Μετ' ὀλίγον ὁμως περατώσας ὅλας αὐτοῦ τὰς προπαρασκευαστικὰς μελέτας καὶ σπουδὰς ἀπῆλθεν εἰς Εὐρώπην ὅπως τελειοποιηθῆ. Ἐκεῖ δὲ ἀνεπτύχθησαν εἰς μέγα ὅλα τὰ φυσικὰ καὶ ἠθικὰ αὐτοῦ ἐνστικτικὰ πρὸς τὸ πολιτεῦσθαι, πρὸς ὃ συντελεστικωτάτην παρασκευὴν ἐνόμιζε νὰ στερῆσαι ἐκυτὸν εἰ δυνατόν πάσης ἀνθρωπίνης ὀρέξεως καὶ ἐπιθυμίας. Οὐδέποτε ἐθεάθη τρώγων, ἤρξατο δὲ νὰ πράττῃ τούτο μόνον μετὰ τὴν εἰς τὴν κωδέρνησιν ἀνάρρησιν του. Σπικνωτάτα ἐπιεν ὕδωρ προσπαθῶν νὰ συνειθίσῃ ἐκυτὸν εἰς τὴν ἐπὶ μακρὰς ὥρας ἀνυθρον ῥητορικὴν. Καὶ ὁσάκις ἦλθεν εἰς συνάφειαν μετὰ γυναῖκάς ἐπραξὲ τούτοις μόνον ἂν ἐνόμιζεν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὑπηρετεῖ τὴν πατρίδα· τούτο δὲ ἀποδεικνύει ἰδιαιτάτα ἢ μόνον μετὰ τῆς λαϊδῆς Πάλμεροτων σχέσις του, ἢ καὶ αὐτὴν ἴσως ὅ ἀπέφευγεν ἂν ἡ ἀγγλὶς δέσποινα δὲν ἦτο ἀτχημος· καθ' ὅσον ὁ Τρικουπὴς προέβλεπον αἰεὶ ὑπερβάλλειν τὰς κοινὰς δοξασίας καὶ χαλιναγωγεῖν τὰς συνήθειας ὅπως ἠδύνατο κάλλιστα νὰ προτιμῆσθαι τὸν Θεοσίτην τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου, ὠρτίας παρισινής τὸν Μιστριώτην, μεγαλοπρεποῦς θεάματος ἕνα λόγον τοῦ Κασσιμάτη καὶ τοῦ Παρθενῶνος τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν. Τούτοιον βίον δικαγῶν ἐν τῇ ξένη κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐνταῦθα δὲ ἄρχεται τὸ ἐνδοξότερον ἀλλὰ καὶ τὸ δυσκολώτερον στάδιον τοῦ βίου τοῦ ἀνδρός. Εἶχε νὰ παλαίσῃ πρὸς στοιχεῖα ἀκαταμάχητα διὰ πάντα ἄλλον, πρὸς περιστάσεις δυσχεροτάτους, πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐπιδεξιότητα τοῦ Μανδάλου, πρὸς τὴν οικονομολογικὴν σοφίαν τοῦ κ. Τράκα, πρὸς τὴν εἰδικότητα καὶ τὰς γνώσεις τοῦ κ. Λουζίνα καὶ πρὸς τὴν εὐγλωττίαν τοῦ κ. Μπούτουνα. Ἡ τύχη τῷ ἐφάνη ἐξ ἀρχῆς λίαν δυσμενὴς. Ἡ χώρα ἐβραβῆν ἱκανωτάτων πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ καθ' ἡμέραν ἀνεφρόντο νέοι τοιοῦτοι· ἀλλ' ἡ λάμψις τοῦ τηλαυγοῦς τούτου ἀστέρος δὲν ἐβράδυνε τοὺς πάντας νὰ ἐπιποικίσῃ διότι εἶχε πρὸς τούτο κάλλιστον ἐφῶδιον τὰ μαθηματικὰ, ἅτινα μετὰ τῆς ἐπιμελείας ἐσπούδασε. Τῇ βοήθειᾳ αὐτῶν κατάρθωσε νὰ λύσῃ τὸ δυσκολώτατον πρόβλημα τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ αἰωνίως ὄνειροπολουμένου ἰσοϋγίου μεταξὺ τῆς προσφορᾶς τῶν ρυσαφειῶν καὶ τῆς ζητήσεως ὑπὸ τῶν βουλευτῶν, οὐ ἀνευ οὐδεμίᾳ δύναται νὰ στηριχθῆ κυβέρνησις, τὰς δ' ἀνυπολογίστους ὠρελείας αἰσθάνεται ἡ πατρίς. Ἐκτοτε ἤρχισεν ἡ τεραστίᾳ ἀναδιοργανωτικὴ ἐργασία του. Εἰς αὐτὸν ὀφείλουται οἱ προξενικοὶ νόμοι καὶ ὁ Τσαγκαράκης. Εἰς τὸν Τρικουπὴν ὀφείλεται ἡ ἀναμόρφωσις τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως διὰ τῆς εἰσχωγῆς τῆς διδασκαλίας τῆς ἠθικῆς εἰς τὰ Σχολεῖα ὑπὸ καθηγητῶν ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ὁ ὄρισμός τῶν διὰ τὴν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν προσόντων, δι' ὧν εὐρὺ ἀνοίγεται στάδιον εἰς τὴν εὐφύαν καὶ τὴν πολιτικὴν δεξιότητα τῶν μεσιτῶν. Αὐτὸς πρῶτος ἀνεκάλυψε τὴν ὠρελιμότητά τῆς χρησιμοποίησεως τῶν καταδίκων ὑπερ τῆς δημοσίου ασφαλείας. Αὐτὸς ὤρυσεν οὕτω προνοητικῶς τὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστερούντων, ὥστε νὰ παρέχεται συγχρόνως εἰς τὸ κοινὸν καὶ τὸ θέαμα τοῦ κυνηγίου τῶν φορολογουμένων ἐν ταῖς ὁδοῖς. Αὐτὸς ἐπενόησε τὸν Βαρελίδην καὶ ἐφεῦρε τὸν Δεμάθαν. Οὐδεμίαν ὥραν τοῦ ἡμερονυκτίου ἀρίνει καθ' ἣν δὲν ἐργάζεται· διότι καὶ κοιμώμενος ἐργάζεται ἐν ὄνειροις· ἡ πραγματικότης εἶνε δι' αὐτὸν ὄνειρον καὶ τὸ ὄνειρον ἡ πραγματικότης.

Ὁ Χαρίλαος Τρικουπὴς ἔχει ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνα, στόμα, δύο ὀφθαλμοὺς, δύο ὦτα, δύο χεῖρας καὶ δύο πόδας· καὶ ὁμως ἐργάζεται ὡς νὰ εἶχε τέσσαρας. Δὲν ἀρνούμεθα δι' ἔχει καὶ ἐλαττώματα· ἀλλὰ τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ εἶνε τὰ προτερήματά του.

Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ αὐτῶν καὶ ἀφοῦ ἐπετέλεσε πάντα ὅσα

ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν ἐγεννήθη τέλος ἐν Ναυπλίῳ τῷ 1833 ἕως διορίσῃ τὸν Καζάκην.

Ἡ ῥητορικὴ του εἶνε ἐπίσης ἐκτακτος ὡς ὅλα του. Ἡ ἀγρευσις του συλλαμβάνεται ἀσυνείδητως χωρὶς νὰ τὸ αἰσθάνεται ὁ ἴδιος ἐν τῷ νῷ του καὶ ἐκ τούτου προέρχεται τὸ θαυμασιὸν φαινόμενον τοῦ νὰ ὁμιλῇ ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους χωρὶς νὰ λέγῃ τίποτε.

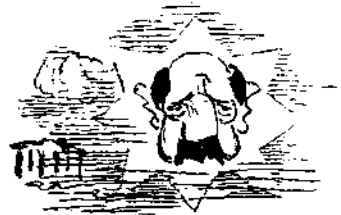
Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐν πολλοῖς εἶνε ἀγύρτης, δημαγωγός, μάταιος, πείσμων καὶ ἀκαταλόγιστος.

Ἄλλ' εἶθε τοιοῦτους ἄνδρας νὰ ἐγέννη πάντοτε ἡ πατρίς!

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1884.

(Ἐκ τῆς Ἑβδομάδος) Ν. Π.

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

ΒΟΡΑΗ

Ἔρχονται, ἔρχονται ἐξ ἑω καὶ δυσμῶν, ἀψήφουτες τὴν τρικυμίαν τῆς θαλάσσης καὶ ἔτοιμοι νὰ ριφθῶσιν εἰς τὰς τρικυμίας τοῦ κοινοβουλίου. Τούς μετροῦν, ὅπως μετροῦν τὰς σφύξεις ἐν ὥρᾳ πυρετοῦ σήμεραν εἶνε 100, τὴν ἄλλην 110, μεθ' ἑαυτὸν 140. Πυροξυσμός! Ὅλοι αἱ ἐπισημοίτητες τοῦ Κοινοβουλίου εἶνε συνηγμένοι εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ὁ κ. Σταμούλης περιφέρει ἀγέρωχος τοὺς ἀκύλους τοῦ ἀξιοθθέντα πρωθυπουργικῆς μνείας. Ὁ κ. Κασσιμάτης περιφέρει τοὺς ἀμερικανικοὺς ρεμβατισμοὺς του εἰς τὰ πελοπόννησα τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ σταματᾷ νὰ θεωρήσῃ τὰ προσιόντα τῆς ἀγγλικῆς βιομηχανίας εἰς τὸ νεοσύστατον κατάστημα τοῦ κ. Σιδνεῦ καὶ ἰδίως τὰς ψαλίδας δι' ὧν δύναται νὰ διαρρηθῆ τὰς τρίγυας τοῦ μύστακος, ὅπως παρουσιάσῃ εὐπρόσωπος εἰς τὰς πρώτας συνεδριάσεις. Ἴδου ὁ κ. Δημητρακίτης κύπτων ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἀνεκδότων τῆς ἐπὶ Ὁθωνος διοικήσεως καὶ στηριζόμενος εἰς μαγκούραν κοπέισαν νεωστὶ ἀπὸ τοὺς ἐλαιῶνας τῆς Λακεδαιμόνος. Ἴδου ὁ κ. Ζέγγελης μετὰ τὰ θυλάκια πλήρη ἀντιθέτων τροπολογιῶν. Ἴδου τὸ λευκὸν σφίρικον τοῦ Σερφί βῆθ, ὡς μετέωρον, διακρινόμενον μεταξὺ τοῦ συνωστισμοῦ τῶν πλατειῶν. Ἴδου ὁ δισυδότης τραπεζίτης βουλευτῆς Σύρου, ἀπολέσας ἤδη τὴν μίαν ρίζαν του καὶ κρεμασμένος ὑπὸ τὸ φλογισμένον οὐλον τοῦ κυβερνητικοῦ στόματος. Ἴδου ὁ κ. Μάνδαλος ἀγωνιζόμενος τὸν κλιτὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν στραγαλατζήδων τῆς Θεσσαλίας εἰς τὰ Κκαουργοδικεῖα. . . .

Ὁ θίασος κατηρτίσθη τὸ ἀνάκρουσμα ἤρχισεν ἤδη ἀπὸ τὰ ὑπουργικὰ φύλλα· ἡ ὄρα δημοσιεύει τὰ πομπῶδη προγράμματα· τὰ ἱμάτια τῶν μεταμορφωμένων εἶνε ἔτοιμα εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Ἀστυνομίας· τὰ θεωρεῖα ἐπεσκευάσθησαν καὶ οἱ θεωριοῦχοι τοῦ Μενδρεσῆ προσεκλήθησαν νὰ λάβωσι κατοχήν. Τὸ κοινὸν ἀνυπομονεῖ νὰ ἴδῃ τὴν ἐναρξίν τῶν θεαμάτων.

Διατί, ὦ τηλεβόα βουλευτῆ Ἀγυῖας, δὲν καλεῖς τὸ ποίμνιον εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν μάνδραν; Διατί, ὦ ἀγριομύστακε δὲν δίδεις τὸ σύνθημα ν' ἀρχίσωσιν αἱ παραστάσεις; Φοβεῖσαι μήπως ἀφοῦ δὲν ἔλθωσιν αἱ ἐπισημοὶ εἰσέλθῃ διὰ τῶν ἀνοικτῶν παραθύρων ἢ περιπνευμονία εἰς τὸ ὑπήκοόν σου, ἢ διαστάσεις νὰ παραδώσῃς τὴν ἀρχὴν εἰς τὸν διάδοχόν σου;

Οὔτε τὸ ἓν, οὔτε τὸ ἄλλο.

Δὲν εἶνε δύσκολον νὰ μαυτεῦσῃ τις τὴν αἰτίαν τῆς βραδυτέτος, ἂν παρατηρήσῃ τὸν ἐν ταῖς διαφόροις ὑπουργείοις ὄργανισμὸν, ἂν μετρήσῃ τὰς ἀκαταπαύστους ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις εἰς τὰς ὑπουργικὰς κλίμακας, ἂν ἀκούσῃ τὰς ἐν ταῖς ἀντιθλάμοις κρυφοφθουρίσματα. Ἐπεσκευάσθη τὸ βουλευτήριον, ἀλλὰ δὲν ἐπεσκευάσθησαν ἀκόμη αἱ βουλευτικαὶ συνειδήσεις, χαλαρωθεῖσαι ἐκ τῆς πολυμῆου ἀπουσίας.

Εἰς τὸ δεύτερον τοῦτο καταγίνεται μετὰ πυρετώδους σπουδῆς ἡ κυβέρνησις.

Τώρα δίχως διαμαρξία
Μόνον σοῦμενε τὰ λέξ
Περασμένα μεγαλεῖα
Καὶ διηγῶντάς τα τὰ κλαῖς.

Πωλεῖται

Δὲν ἠγάπα τὸ φυσικὸν ὄρατον Ν. Π.

Eppur si muove

Τῷ κροῦντι οὐκ ἀνοίγησεται

Ὁ νεαρὸς ἀσπὴρ τῆς ἀνατολῆς ἐν Λονδίῳ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΚΑΙ Ο Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ὑπὸ τὸν τίτλον «Σύγχρονοι ἐπιφανεῖς Ἕλληνες» ἢ «Ἐβδομάς» ἐδημοσίευσεν βιογραφίαν τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐχομεν τὴν παρηγορίαν ὅτι πολλάκις εἶπομεν ἀληθείας χρησίμους, ἄς πολλοὶ ἤθελον ἴσως διατάξει νὰ ἐκστομίσωσι διὰ νὰ μὴ προσκρούσωσιν εἰς ἰδέας προσφιλεῖς εἰς τὸ κοινόν. Ἀλλ' ἡμεῖς ἐπροτιμήσαμεν πάντοτε νὰ εἴμεθα χρήσιμοι μᾶλλον παρὰ εὐχάριστοι. Διὰ τοῦτο παρηγορούμεν ἐν πρώτοις εἰς τὴν «Ἐβδομάδα», ὅτι σύγχρονοι ἐπιφανεῖς Ἕλληνας εἰς τὴν ἀληθῆ τῆς λέξεως ἔννοιαν, οὔτε ὑπάρχουσιν, οὔτε θύναται πιθανῶς σήμερον νὰ ὑπάρξωσιν. Ἡ παρελθούσα γενεὰ ἢ τοῦ ἀγῶνος καλουμένη, ἣτις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς σύγχρονος, ἀπέδειξεν ὀλίγους Ἕλληνας ἀληθῶς ἐπιφανεῖς πολιτικούς, στρατιωτικούς καὶ ναυτικούς. Ἡ παρούσα ὁμως γενεὰ δυστυχῶς, ἢ διάδοχος τῆς μεγαλοπράγμονος ἐκείνης, ἀντὶ νὰ μεγαλοουργήσῃ ἀπ' ἐναντίας ἐμικροῦργησε. Τὸ πολὺ δύναται τις νὰ παραδεχθῆ, ὅτι ἀπέδειξε τινὰς ἀνδρας ὠφέλιμους τῇ πατρίδι, ἐπιφανεῖς ὁμως οὐδαμῶς. Δυστυχῶς πᾶν ἄλλο τι δύναται νὰ θεωρηθῆ ὁ κ. Τρικούπης ἢ ἀνὴρ ὠφέλιμος.

Εἰδικώτερον περὶ τῆς ἐν λόγῳ βιογραφίας τοῦ Χαριλάου Τρικούπη ποιούντες λόγον, παρηγορούμεν ὅτι ἐγράφη αὕτη προδήλως ὑπὸ καλῶν τελείων ἔχοντος ἀγνοίαν τοῦ ξένου ἀξιοματικῶς κόσμου, τοῦ μεγάλου λεγομένου παρ' ἡμῖν κόσμου, οὕτως ὥστε νὰ προκαλῆ ἀνίστε τὸ μετρίαιμα τῶν εἰδῶτων τὸν κόσμον ἐκεῖνον. Ποῖαν ἔννοιαν ἔχει λόγου χάριν ὅλον τὸ ἐπεισόδιον ἐκεῖνο τῆς διπλωματικῆς δεξιότητος τοῦ κ. Τρικούπη, δι' ἧς οὗτος ἀνῆρσε δῆθεν ἐξουτελιστικούς τῇ Ἑλλάδι ὄρους ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος; Τὰ πάντα τότε ἐξετελέσθησαν ὡς εἶχον ἀποφασισθῆ ὑπὸ τοῦ ἀγγλικῶ ὑπουργείου συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κατεδαφίσεως τῶν ἀνωφελῶν τῇ Ἑλλάδι Κερκυραϊκῶν φρουρῶν. Ὁ ἐλιγμὸς ἐπομένως τοῦ κ. Τρικούπη δι' ἐπισκέψεως πρὸς τὴν γυρίαν Παλμερστῶνος καὶ ὁ θαυμασμὸς δῆθεν τοῦ Παλμερστῶνος βλαπόντος εἰς τὸν Χαρίλαον ἔνα ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀνατέλλουσα λαμπρὸν ἀστὲρ, αὐτὸ εἶνε ἐκ τῶν ἀναριθμητῶν γραφῶν ἐκείνων παραμυθίων, δι' ὧν τὸ σαλόνιον τοῦ ἐκ Μεσολογίου βουλευτοῦ ἐξίπαζει ἀλύπητα τὴν ἐπαρχιωτικὴν ἀφέλειαν καὶ ἀμάθειαν.

Ὁ βιογράφος ἄλλως τῆς «Ἐβδομάδος» φαίνεται ἐν γένει λιαν ἀφελῆς τις ἀνὴρ, ὡς εἰκάζομεν καὶ ἐκ τοῦ θαυμασμοῦ του διὰ τὰ κατορθώματα τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Χαριλάου, ὅστις πράγματι ἀπὸ μικροῦ παιδὸς ἐγένετο ὁ σημερινὸς μικρομέγας, δύνους καὶ ἐπίμονος, ὅσον τὸν περιέγραφε ὁ μακαρίτης ἀγαθὸς δάσκαλός του Γρηγόριος Παπαδόπουλος, ὅστις, ἐν παρῶν ῥηθῆτω, μὴδὲν ἔχει τὸ κοινὸν πρὸς τὸν ὁμιωνυμῶν του καθηγητὴν Γρηγόριον Παπαδόπουλον τὸν διεξυπαγῶτα πρὸ δεκαετίος περίπου τὸν κατὰ τῶν Σλαῶν μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἄλλων συγχρόνων ἐπιφανῶν Ἑλλήνων Δονικιστικῶν ἀγῶνα τὸν ἀπολήξαντα ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ σημερινὸν ἐν τῇ Ἀνατολῇ καθεστῶς. Ὡς διπλωμάτης ἄλλως τε ὁ κ. Τρικούπης ὀριστικῶς ἐκρίθη διὰ τῆς μωρᾶς πολιτείας του ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς οἰκουμένης, διὰ κλειστῶν ὄσων ἀκρισιῶν του, δι' ἄς οἱ σπιυδαῖοι ἐκ τῶν σιναισιπρῆντων αὐτῶν διπλωματῶν ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ μετὰ τινος πάντοτε ἰλαρότητος, καὶ τέλος διὰ τοῦ ἐσχάτου ἐξουτελισμοῦ εἰς τὸν κατεδίβασε τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐθμικὴν ἀντιπροσωπείαν.

ANEMOMAZOMATA

Μαζὶ με τοὺς βουλευτάς, ὡς εἶπομεν. ἦλθον καὶ οἱ εὐζωνοί.

Διατὶ προσεκληθήσαν ἐκ τῶν ἄκρων τῆς Ἑλλάδος οἱ πτερόποδες ὄρεινοί καὶ μετὰ παταγῶδους μάλιστα προκαταρκτικῆς τυμπανοκρουσίας; Ἡ πρωτεύουσα ἡμεῖς ἢ παροίτησα πάντα τὰ ἄλλα ζητήματα διατελεῖ τὴν ἐπήρειαν τῶν τραπέζων. Ἐνόσω τὰ πνεύματα κινῶν τὰς τραπέζας καὶ οἱ τράπεζαι διοικῶν τὰ πνεύματα, φόβος κανεῖς δὲν ὑπάρχει καὶ εἰς μάτην κατέλυσαν τὰ τοσούτῃ των τὰ ἄλκιμα τέκνα τῆς Ἀχαρνανίας.

Ἀλλ' ὁ πρωθυπουργὸς εἶνε προφυλακτικὸς ὁ πρωθυπουργὸς

φοβεῖται ὅτι ὁ λαὸς ἐνδέχεται νὰ παραιτήσῃ καμμίαν ἡμέραν τὰς τραπέζας καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ τὴν ἐνοχλήσῃ εἰς τὴν ἰδικῆ του πρὸ καιροῦ ἐστρωμένην τράπεζαν εἰς τὴν ὅποιαν μετὰ τῶν εὐνοουμένων του πλουσιοπαρόχως εὐωχεῖται με τοὺς ἰδρωτάς τοῦ ταλαιπώρου λαοῦ. Διὰ τοῦτο μεριμνᾷ περὶ φυλάκων.

Μία ἑφημερίς, ἐν ἄλλοφροσύνῃ ποιητικῶ ὄστρου, ἀπεκάλεσε τοὺς εὐζώνους ἀγγέλους. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ 550 ἄνδρες τοῦ εὐζωνικοῦ τάγματος εἶνε οἱ ἀγγελοὶ φύλακες τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Δύο ἄνθρωποι ἐργάζονται μετὰ ζήλου πρὸς καταστροφὴν τοῦ γεωγραφικοῦ καθεστώτος. Ὁ κ. Δημήτριος δημοσιεύων πρὸ τριῶν μηνῶν λυσσαλέας προκηματείας καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἐγκαταστήσας εἰς τὴν Θεσσαλίαν πολυαριθμούς Γερμανοὺς ἀποίκους, προετοιμάζων οὕτως ἐθνοπρεπῶς τὴν λύσιν τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος.

Διὰ τοῦ μέσου τούτου ἠθέλησε ὁ ἀποδείξῃ ἢ κυβέρνησις τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς διὰ τὰ ἐξαιρετικὰ ὑρέλη τὰ ὅποια προσεπόρισεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ τελευτήκα μετὰ τῆς Γερμανικῆς ἐπικρατείας ἐμπορικῆ συνθήκῃ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὁμως ὅπως οἱ ἀποικοὶ Γερμανοὶ πολιτογραφηθῶσι καὶ ψηφίζωσιν ὡς βουλευτάς των τοὺς κκ. Σταφινίδην, Μάνδαλον, Ταρμπάξην κλπ.

Μέγας θόρυβος προχθῆς συνέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἐκ τοῦ ἐξῆς θαυμαστοῦ γεγονότος.

Ἡ τράπεζα ἐν ἣ εἰργάζετο ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐτριξε θλιθερῶς καὶ ἐκινήθη. Ἦτο τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρτι μεταστάντος πρεσβετοῦ Βράβιλα, διαμαρτυρούμενον διὰ τὸ μαρτύριον τὸ ὅποιν ὑφίσταται ἐκ τῶν γαλλικῶν πασσάλων τῆς δημοσιευομένης ἐν τῷ Journal d' Athènes βιογραφίας του ὑπὸ τοῦ κλεινοῦ τμηματάρχου τῆς στατιστικῆς κ. Καζάζη. Τὸ πνεῦμα τοῦ Βράβιλα ὠργισμένον εἶπεν ὅτι ἀνακίμενοι ὅταν ἀποθάνῃ ὁ κ. Καζάζης νὰ λάβῃ ἐξηγήσεις διὰ τὴν ὑβρίν ἀπὸ τὸ πνεῦμά του. Ἀλλ' ἢ προσδοκία τοῦ ἀοιδίμου ἀνδρὸς θὰ μείνῃ ἀνεκπλήρωτος, διότι καὶ ὅταν μεταβῇ εἰς τὴν αἰωνιότητα ὁ περιώνυμος καθηγητὴς καὶ τμηματάρχης δὲν θὰ μεταβληθῆ ἐξάπαντος εἰς πνεῦμα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ἀνταλλαγέντα πρὸ καὶ μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Σκουλούδη)

Μαδρίτη 1/13 Νοεμβρίου

Χθὲς διεδόθη ἐν τῇ πόλει ὅτι ὁ πρεσβετοῦς (el ambassador) τῆς Ἑλλάδος (Grecia) δὲν θέλει ἐπανέλθει. Γενικὴ συγκίνησις ἀπὸ καρδίας (tralos montes) κατέχει τὸ κοινὸν μὴ βεβαιωθὲν ἔτι περὶ τῆς εἰδήσεως.

Μαδρίτη αὐθημερόν.

Ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ πρεσβετοῦς τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει ἐπανέλθει, διέταξε νὰ καθιέρωσι τὴν κλίμακα καὶ τοὺς διαδρόμους τῶν ἀνακτῶν, ὁ καθαρισμὸς τῶν ὁποίων ἀνεβάλλετο ὅπως γίνῃ μετὰ τὴν εἰς αὐτὰ εἴσοδον τοῦ κ. Σκουλούδη ὅπως ἐπίδωσι τὰ διαπιστευτήριά του.

Ἀθήναι αὐθημερόν.

Τράπεζα Κωνσταντινουπόλεως μαγνητισθεῖσα προεῖπεν ὅτι ὁ κ. Σκουλούδης προσεχῶς ἀναλαμβάνει τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

Μαδρίτη 3/15 Νοεμβρίου.

Σήμερον κυκλοφορεῖ ἐν τῇ πόλει ἡ εἶδησις ὅτι ὁ κ. Σκουλούδης ἐπανέρχεται. Ὁ διοικητὴς (el gobernador) διέταξε νὰ διπλασιασθῇ ἢ ἐξ ἀστυνομικῶν κλητῆρων (alguazil) φρουρὰ τῆς πόλεως. Θῆβαι 3 Νοεμβρίου.

Τρικυμία ἐν τῇ Κωπαίδι.

Σύρος αὐθημερόν.

Τέσσαρα κρούσματα ἀποπληξίας ἔλαθον χώραν ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ ὅτι ὁ κ. Στέφανος Σκουλούδης παραιτεῖται τῆς θέσεως του μέλλον νὰ ἐνασχοληθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς χρηματιστικὰς του ἐργασίας. Ἡ ταραχὴ ἐν τῇ πόλει ὡς ἐκ τούτου εἶνε μεγίστη. Πανικός ἰδίως κατέλαβε τὴν τάξιν τῶν μετόχων τῆς Κωπαίδος.

Εἰς Δῆμιτσον

Τρεῖς μῆνες Γεωγραφικὰ καρτοῦ δημοσιεύεις, ἀλλὰ κανεῖς δὲν ἐννοῶσε ἀκόμη τί γυρεύεις.